

Instanța de insolabilitate: Curtea de Apel Chișinău (A. Gavrița)

DECIZIE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător:

Oleg Sternioală

Judecători:

Valeriu Doagă, Iurie Bejenaru

Mariana Pitic, Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis”,

în cauza de insolabilitate la cererea lui Frecăușan Marin, reprezentat de avocatul Frecăușan Marina împotriva Agenției Ipotecare „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la separarea bunului din masa debitoare,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, prin care a fost admisă integral cererea înaintată de Frecăușan Marin, reprezentat de avocatul Frecăușan Marina,

c o n s t a t ă:

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2013 a fost admisă spre examinare cererea introductivă a debitorului Agenția Ipotecară „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la intentarea procesului de insolabilitate, s-a aplicat măsurile de asigurare și s-a numit administrator provizoriu ÎI „Petric Ruslan”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014 a fost admisă cererea introductivă a debitorului, s-a intentat procesul de insolabilitate față de debitorul Agenția Ipotecară „Vis Urban” SRL cu menținerea în vigoare a măsurilor de asigurare aplicate prin încheierea instanței de insolabilitate din 10 februarie 2014 și s-a desemnat administrator al procesului de insolabilitate ÎI „Petric Ruslan”.

La data de 24 aprilie 2014, Frecăușan Marin, reprezentat de avocatul Frecăușan Marina a depus cerere cu privire la separarea bunului din masa debitoare a Agenției Ipotecare „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată cu ridicarea tuturor sechestrelor, restricțiilor și interdicțiilor în partea ce ține de bunul imobil solicitat spre separare.

Prin cererea înaintată Frecăușan Marin, reprezentat de avocatul Frecăușan Marina a solicitat separarea apartamentului nr. 146 cu nr. cadastral xxxxx, situat pe adresa or. Chișinău, xxxxx din masa debitoare a Agenției Ipotecare „Vis Urban” Societate cu

Răspundere Limitată; transmiterea în proprietate lui Frecăuțan Marin apartamentul nr. xxxxx cu nr. cadastral nr. xxxxx, situat pe adresa or. Chișinău, xxxxx din masa debitoare a Agenției Ipotecare „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată; ridicarea sechestrelor de pe apartamentul xxxxx cu nr. cadastral xxxxx, situat pe adresa or. Chișinău, xxxxx (f.d.4-5).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014 a fost admisă integral cererea înaintată de Frecăuțan Marin, reprezentat de avocatul Frecăuțan Marina. S-a separat bunul imobil- apartamentul nr. xxxxx cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de 40, 8m², situat în xxxxx din masa debitoare a Agenției Ipotecare „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată în proces de insolabilitate, cu transmiterea acestuia în proprietatea lui Frecăuțan Marin, IDNP xxxxx și a ridica toate sechestrele, restricțiile și interdicțiile în partea ce se referă la bunul imobil menționat (f.d.38-41).

La data de 12 ianuarie 2018 prin intermediul oficiului poștal Societatea pe Acțiuni „Covis” a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și casarea integrală a hotărârii instanței de insolabilitate.

În motivarea cererii de recurs a invocat că nu este de acord cu hotărârea contestată și o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi anulată din următoarele considerente.

Menționează că la data de 20 iunie 2006 Consiliul municipal Chișinău a emis decizia nr.48/26, prin care a transmis în arendă Societății pe Acțiuni „Covis”, prin licitație, lotul de pământ din bd. xxxxx pentru proiectarea și construirea unui bloc locativ. În temeiul deciziei nr.48/26 la data de 11 iulie 2006 între Primăria mun. Chișinău și Societatea pe Acțiuni „Covis” a fost încheiat contractul de arendă funciară nr. 4615/2006.

Relevă că la data de 04 aprilie 2007 a fost încheiat contractul de antrepriză între Societatea pe Acțiuni „Covis” în calitate de beneficiar, Societatea cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim” în calitate de executor și Agenția Ipotecară „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată în calitate de investitor, obiectul căruia îl constituie construirea blocului locativ pe terenul cu suprafața xxxxx ha, amplasat pe xxxxx mun. Chișinău. Conform contractului de antrepriză din 04 aprilie 2007 s-a stabilit că executarea lucrărilor să fie efectuată din contul mijloacelor financiare ale investitorului Agenția Ipotecară „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată.

Relatează că la 12 februarie 2008 Primăria mun. Chișinău a eliberat Societății pe Acțiuni „Covis” autorizația de construire nr. xxxxx, prin care a autorizat executarea lucrărilor de construire a unui bloc locativ supraetajat cu obiectivele de menire comercială la parter pe terenul situat în or. Chișinău, bd. xxxxx, cod cadastral xxxxx, conform certificatului de urbanism nr. 111/07 din 01 februarie 2007. În urma eliberării autorizației și în conformitate cu proiectul adoptat au fost determinate și individualizate bunurile imobile- apartamente și spații nelocative. Potrivit acordului adițional nr. 1 din 19 februarie 2008 la contractul de antrepriză din 04 aprilie 2007, părțile contractante au modificat prevederile contractului dat, cu includerea în pct. 6 al acestuia a unui nou pct. 6.3, cu următoarele prevederi: Societatea pe Acțiuni „Covis”, iar Agenția Ipotecară „Vis

Urban” Societate cu Răspundere Limitată primește în proprietate spațiile locative și nelocative indicate în Anexa la acordul nr. 1, cu excepția următoarelor spații: spațiul comercial VII cu suprafața totală de xxxxx și apartamentele nr xxxxx xxxxx, precum și încăperi din subsol cu suprafața totală de xxxxx.

Comunică că la 25 februarie 2008 Societatea pe Acțiuni „Covis” acționând conform prevederilor pct. 3.2 și pct. 6.2 din contractul de antrepriză din 04 aprilie 2007 a transmis către Societatea cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim”, în baza actului de transmitere-predare a documentelor, autorizația de construcție și proiectul în original. Respectiv, până la data eliberării autorizației bunurile imobile nu au fost determinate ca bunuri separate, neavând nici număr cadastral, nici suprafață. Conform prevederilor pct. 3 anexe nr. 1 la contractul de investigații din 04 aprilie 2007, semnate la data de 19 februarie 2008, Agenția Ipotecară „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată poate să vândă încăperile indicate în pct. 1.1, pct. 1.2 și în pct. 1.3 numai după primirea permisiunii de la Societatea pe Acțiuni „Covis”.

Explică că în anul 2008 s-a început construcția, iar la 29 octombrie 2008 a fost înregistrată construcția nefinalizată cu suprafața de xxxxx. La data de 04 martie 2009 a fost înregistrat condominiul, fiind atribuite numere cadastrale tuturor apartamentelor și spațiilor nelocative. Ca urmare a înregistrării bunurilor imobile și atribuirii numerelor cadastrale concrete, la data de 20 martie 2009 între Societatea pe Acțiuni „Covis”, Societatea cu Răspundere Limitată „Maconst-Prim” și Agenția Ipotecară „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată a fost semnată anexa la contractul de antrepriză, prin care a fost confirmată transmiterea bunurilor imobile cu numere cadastrale concrete de la Societatea pe Acțiuni „Covis” către Agenția Ipotecară „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată.

Consideră că Agenția Ipotecară „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată nu era în drept să înstrăineze bunul imobil- apartamentul nr. xxxxx cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxx, situat în or. Chișinău, bd. xxxxx, fără acordul Societății pe Acțiuni „Covis”.

Sușține că la 19 decembrie 2017 a primit certificatul de la Agenția Servicii Publice, Serviciul Cadastral Teritorial Chișinău cu privire la apartamentul nr. xxxxx cu nr. cadastral xxxxx, cu suprafața de xxxxx², situat în or. Chișinău, xxxxx, de unde a aflat că apartamentul dat este înregistrat cu dreptul de proprietate după Frecăuțan Marin în baza hotărârii Judecătoriei Râșcani din 07 iunie 2013.

Afirmă că la data de 20 decembrie 2017 a făcut cunoștință cu materialele dosarului și concomitent cu hotărârea din 29 octombrie 2014.

Opinează că hotărârea instanței de insolvență este neîntemeiată, deoarece nu au fost aplicate prevederile art. 267 lit. a) din Codul de procedură civilă potrivit căruia instanța judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care reclamantul nu a respectat procedura prevăzută de lege sau prin contractul părților de soluționare prealabilă a pricinii pe cale extrajudiciară, inclusiv prin mediere.

Declară că la materialele cauzei lipsește dovada că reclamantul Frecăuțan Marin a respectat procedura prealabilă prevăzută de art. 48 din Legea insolvenței.

Examinând recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

La 05 februarie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința din 27 februarie 2018, Frecăuțan Marin, prin intermediul avocatului Frecăuțan Marina a solicitat respingerea ca fiind inadmisibil și depus în afara termenului legal recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis” împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele recursului, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis” ca fiind depus tardiv, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Potrivit art. 356 din Codul de procedură civilă, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legea insolvenței.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Art. 110 din Codul de procedură civilă prevede că, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Iar conform art. 111 alin. (3) Cod de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

După cum denotă actele cauzei, la 12 ianuarie 2018 Societatea pe Acțiuni „Covis” a depus cerere de recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență din 29 octombrie 2014 (f.d.38-41), adică în afara termenului de declarare a recursului prevăzut expres de art. 8 alin. (1) din Legea insolvenței. Acest termen a început a curge din data de 30 octombrie 2014 și a expirat la data de 14 noiembrie 2014.

În speță, recurentul invocă că a făcut cunoștință că hotărârea în cauză la data de 20 decembrie 2017.

Conform cererii anexate la materialele dosarului se confirmă faptul că reprezentantul Societății pe Acțiuni „Covis” a făcut cunoștință cu materialele cauzei și hotărârea instanței de insolabilitate la 20 decembrie 2017 (f.d.45), însă a declarat recursul la 12 ianuarie 2018, în afara termenului legal.

Or, termenul de 15 zile din momentul când reprezentantul recurentului a făcut cunoștință cu hotărârea a expirat la data de 05 ianuarie 2018.

Respectiv, potrivit art. 116 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc.).

Reieșind din norma de drept citată se menționează că, recurentul declarând cererea de recurs în afara termenului legal, nu a solicitat repunerea în termen.

Distinct de cele relatate, instanța de recurs reiterează prevederile art. 56 alin. (3) și art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă potrivit cărora, participanții la proces sânt obligați să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligațiilor procedurale, se aplică sancțiunile prevăzute de legislația procedurală civilă. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Instanța de recurs menționează că, recurentul nu a respectat termenul prevăzut expres la art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, nu a depus diligența necesară și nu a depus cererea de recurs în termen de 15 zile din data pronunțării hotărârii. Examinarea unui astfel de recurs ar presupune verificarea unei hotărâri judecătorești rămasă irevocabilă, astfel încălcându-se principiul securității raporturilor juridice, precum și, ar încălca drepturile celorlalte părți la un proces echitabil. Iar, o asemenea soluție este compatibilă cu standardele inserate în textul art. 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Melnic contra Moldovei (din 14 noiembrie 2006) și cauza Ponomaryov contra Ucrainei (din 03 aprilie 2008), unde se notează că deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

În asemenea circumstanțe Colegiul menționează și faptul că, argumentele expuse în recurs nu pot fi examinate sub aspectul temeiniciei, în condițiile când Societatea pe Acțiuni „Covis” a omis termenul legal de contestare.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis” la data de 12 ianuarie 2018 împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, urmează a fi respins ca fiind tardiv.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și alin. (3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Societatea pe Acțiuni „Covis”.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2014, în cauza de insolvență la cererea lui Frecăuțan Marin, reprezentat de avocatul Frecăuțan Marina împotriva Agenției Ipotecare „Vis Urban” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la separarea bunului din masa debitoare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Oleg Sternioală

Judecători:

Valeriu Doagă

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu